STAND DER MAAN.

2	Junij	VOLLE MAAN.
10	»	LAATSTE KWARTIER.
17	»	NIEUWE MAAN.
24	»	EERSTE KWARTIER.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.	Laag Water
19	WOENSDAG	's morg. 7-42	's av. 1-42
20	DONDERDAG	» 8-33	» 2-33
21	VRIJDAG	» 9-24	» 3-24
22	ZATURDAG	» 10-15	» 4-15

SURINAAMSCHE COURANT.

Aº. 1833. WOENSDAG, DEN 19den JUNIJ. Nº. 49.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 17 Junij 1833.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zijn bij resolutie van den 15den dezer, nº. 701/664, tot *Surnumeraire Klerken* benoemd en aangesteld: de Heeren DAVID VAN LENNEP CAMP en JOHN SAMUEL BURNE.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

(21277). Den 10den Junij 1833. D. R. ROBLES DE MEDINA, num. ux., aan LOUISA van J. M. MULLER, van een gedeelte van het Erf, aan de *Joden Breedestraat*, Lª. C. Nº. 130.

Idem, de Wed. P. J. PITT, geb. JEGER, aan PETER Mc. GEORGE, van een Erf en daarop staande Gebouwen, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, Lª. D. Nº. 488.

Den 14den. C. L. G LINCKERS, aan CONSTANTIA van de Weduwe A. DE BERRENGER, van den Grond *Sommelsdijk*, aan de doorsnede, tusschen rio *Cottica* en *Commewijne*.

Idem. L THIJM, gewezene Vendumeester en Ontvanger, aan A. C. MEIJTT, voor den Boedel KEA van MEIJTT, van een Huis en Erf, aan de *Keizerstraat*, Lª. D. Nº. 154.

Idem. RICHARD WHITE, aan G. S. DE VEER, van een Huis en Erf, aan de Voorstad *Zeelandia* aan de *Nepveugracht*, Lª. A. Nº. 68 en 73.

HIJPOTHEEK.

Den 14den Junij 1833. Wm. CHRISTIE. Eerste Hypotheek, aan COLIN CAMPBELL & Co., te vestigen op de Plantaadje *Picardi*.

Paramaribo, den 15 Junij 1833.

WENTHOLT,
Adj. Griffier.

(25022). Op autorisatie van de Commissie tot de Zaken der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen de AMBTENAREN, provisioneel belast met dat Departement, over *zes* weken (de dag nader te bepalen), publiek doen verkoopen:

1º. Een *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Wagewegstraat*, Lª. D. Nº. 101; aankomende den Boedel ABRAHAM DASILVA CURIEL.

2º. Een *HUIS* en *ERF*, aan de *Ladesmastraat*, Lª. D. Nº. 816; aankomende den Boedel JOHANNA MARGARETHA VAN GENNEP.

Paramaribo, den 18 Junij 1833.

De Scriba van opgemelde Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

(25031) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 21sten Junij 1833, des morgens *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De PLANTAADJEN *MARETRAITE*, *MAGDALENASBURG*, den Grond *WIJNGELUK*, en de verlaten Plantaadje *LIEFDENSHOOP*, cum annex, alle gelegen in de *Heer Helenakreek*; aankomende JAMES WALCOTT.

Paramaribo, 15 Junij 1833.

(25024) Wordt bij publieke Inschrijving, te KOOP aangeboden van Plantaadje *Clemensburg*:

p. m. 12000 ℔ Schoone } KATOEN.
500 ℔ Vuile }

Van de Plantaadje *Buijs en Vlijdt*:

p. m. 200 ℔ Heele Witte bast } KOFFIJ,
200 ℔ Heele Zwarte bast }

en liggende in de Waag ter bezigtiging.

De Inschrijvings-Billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof dezer Kolonie worden aangenomen, tot den 22sten dezer, des morgens *negen* uren, als wanneer dezelve door de Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo, den 18 Junij 1833.

JAN DE JAGER Ez.,
c. s. Sequester.

(23237) BEHEERDERS van den Boedel J. A. VAN LOBBRECHT, zullen over *zes* weken (dag en datum nader te bepalen), door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

Het bloote *ERF*, gelegen alhier aan *Paramaribo*, op den hoek van de *Keizer- en Klipsteenenstraten*, bekend onder Lª. B. Nº. 134; zullende de Bewijzen van Eigendom en Koop-Conditien, *acht* dagen vóór en op den Verkoopdag, ten huize van voornoemde Vendumeester, ter *visie* liggen.

Paramaribo, 15 Junij 1833.

(25025) BOOMRIJPE BANANNEN, te bekomen op de Plantagie *de Dankbaarheid* en *Sara Maria*, à 25 Centen per Bos.

Paramaribo, den 17 Junij 1833.

V. VAN HALM Jz.,
Seq. c. s.

(24988) BOOMRIJPE BANANNEN, te bekomen op de Plantagie *Clifford Kocqshove*, tegen 25 Centen per Bos.

Paramaribo, den 17 Junij 1833.

V. VAN HALM Jz., q. q. c. s.

(23235) HEDEN MORGEN ten 9 uren *VENDU*, ten Pakhuize van den Heer E. S. CATS; — en op Vrijdag, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER: Provisien, Stukgoederen, enz.

(23232) J. E. LYONS, zal *MORGEN* op Vendu verkoopen: Een partij Hammen en andere Provisien, eenige Stukgoederen, Boekjes, Bonten, zijde Parapluis, eenige oxhoofden Roode Wijn. — Mede een Ponts lading 20 en 25 vts., 1 en 1½ dms. Wane Planken, voor rekening den Houtgrond *Osembo*. — Voorts Bolletrie Cingels.

(24995) SOPHIA MARIA en ELISABETH ACTON, zijn voornemens de Kolonie te verlaten.

Paramaribo, den 18 Junij 1833.

(23246) A. H. F. J. KENNEDY zal binnen kort, voor eenige tijd deze Kolonie verlaten.

(24993) J. DE BRUIJN vertrekt.

NIEUWSTIJDINGEN.

Uit 's HAGE wordt er van regeringswege thans een algemeen overzigt van de uitkomsten der cholera-epedemie, welke in Nederland geheerscht heeft, medegedeeld, Uit die opgave blijken de volgende bijzonderheden.

De ziekte heeft geheerscht in al de provincien van ons Vaderland. In Noord-Braband zijn 19 steden en gemeenten aangetast geweest, in Gelderland 15, Z. Holland 81, Zeeland 5; Utrecht 26, Vriesland 27, Overijssel 21, Groningen 13, Drenthe 7. In deze 232 steden en gemeenten, welke te zamen eene bevolking van 1,072,186 zielen tellen, zijn aangetast 13,880 personen, van welke zijn overleden 6614. In N. Braband zijn aangetast 363 personen, Gelderland 81, N. Holland 3352 (en wel in Amsterdam 1497 en in Haarlem 86), Z. Holland 6189 (te 's Gravenhage 517), Zeeland 16, Utrecht 1859, Vriesland 260, Overijssel 592, Groningen 1082, Drenthe 86.

De ziekte heeft zich den 25sten Junij te Scheveningen het eerst geopenbaart, den 29sten Julij in Overijssel te Kampen, den 9den Augustus in N. Braband te Almkerk, in Gelderland te Ophemert, in Zeeland te Noordweille, en in Drenthe te Hoogeveen, den 12den Augustus in N. Holland te Haarlem, en in Utrecht te Vreeswijk, den 18den Augustus in Vriesland te Sneek, en den 1sten September in Groningen in de hoofdstad dier provincie.

De laatst aangemelde cholera-zieke is geweest op den 18den Januarij 1833, te Rotterdam, waarbij evenwel dient aangemerkt te worden, dat de epidemie in die stad, na ruim 14 dagen geene sporen van haar aanwezen aldaar vertoond te hebben, weder op den 16den December 1832, toen nergens in het Rijk meer cholera-zieken aanwezig waren, zich op nieuw aldaar geopenbaard, en van dien dag tot op den 18den Januarij ll. nog 36 personen aangetast heeft, waarvan er 25 overleden en 11 hersteld zijn.

Het getal van de door de ziekte aangetasten staat, tot de bij elkander opgetrokkene bevolking van al de bezochte steden en gemeenten; in de onderscheidene provincien, elk in het bijzonder beschouwd, als volgt: in Noord-Braband 1 op de 2?0 zielen, in Gelderland 1 op de 843, Noord-Holland 1 op de 158, Zuid-Holland 1 op de 66; Zeeland 1 op de 288, Utrecht 1 op de 75, Vriesland 1 op de 210, Overijssel 1 op de 160, Groningen 1 op de 120, en Drenthe 1 op de 140.

Het getal van de door de ziekte aangetasten heeft, in de bijzondere steden en gemeenten, waarin de cholera eenige opmerkelijke vorderingen gemaakt heeft (en zich niet blootelijk bepaald bij éénen, twee of zeer weinige lijders, welke dus hier niet in aanmerking genomen worden), ook voor verre weg het grootste gedeelte derzelve, in betrekking tot hare bevolking gestaan, als minder dan *een* zieke op de 100 zielen. Hiervan zijn echter uitgezonderd 32 steden en gemeenten, in welke meer dan één op de honderd zielen zijn aangetast; zoo als: te 's Hage ruim 1 pct., Kampen 1½ pct., Utrecht 1½ pct., Rotterdam, Purmerend en Groningen bijna 2 pct., Amersfoort en Zwartsluis 2½ pct., Leijden

ruim 3 pct., Katwijk aan den Rhijn ruim 4 pct., Rhijnsburg 5 pct., Scheveningen ruim 7 pct., Schokland 12 pct., Katwijk aan Zee 13 pct.

Van de 32 200 even vermelde steden en gemeenten, heeft het getal der herstelden dat der overledenen overtroffen in Scheveningen, Delft, Leijden, Gouda, Schiedam, Vlaardingen, Rhijnsburg, Hondsholredijk, Krimpen op den IJssel, Zuid-Beijerland, de beide Katwijken, Middelharnis, Purmerend, Zevenbergen, Vreeswijk, Utrecht, Amersfoort, IJsselstein, Schokland, Kampen, Zwartsluis, Groningen en de Smilde.

Meer overleden dan hersteld, zijn er in 's Gravenhage, Maassluis, Oudewater, Echten en Genemuiden. Te Rotterdam, Woerden en Ooltgensplaat wegen sterfte en herstel zich onderling op.

Het verdient opmerking, dat in Amsterdam, de verhouding van de door de ziekte aangetasten tot derzelver bevolking, zoo ongewoon gering, in vergelijking van andere plaatsen van niet onaanzienlijke bevolking, geweest is; bedragende deze niet meer dan ¼ op de 100 zielen. Met Amsterdam, staan 's Hertogenbosch en Zwolle te dezen gelijk. Het meest gunstig kenmerken zich van dien kant de steden Haarlem en Leeuwarden, alwaar de evenredigheid minder dan 1 lijder op de 200 zielen geweest is. Van de vijf laatstgenoemde steden heeft in Amsterdam en 's Hertogenbosch het getal der overledenen dat der herstelden overtroffen; in Haarlem, Leeuwarden en Zwolle had het omgekeerde plaats.

De steden Haarlem en Leeuwarden komen alzoo onder het meest gunstig oogpunt voor, zoo ten opzigte van de betrekkelijke vergelijking tusschen bevolking en uitbreiding der ziekte, als van gunstigen en ongunstigen afloop derzelve.

Onder de bijzonder geteisterde plaatsen verdienen bijzondere opmerking Katwijk aan Zee, Schokland en Scheveningen, ook daarin, dat deze alle drie juist aan zee gelegen en door visschers bewoonde plaatsen zijn. Van deze drie komt Scheveningen, waar de ziekte zich het eerst geopenbaard heeft, en alzoo zou kunnen aangemerkt worden, als in haren hoogsten graad van hevigheid geweest te zijn, als het meest geleden hebbende voor. Aldaar toch is op de 18 zielen der bevolking 1 overleden; terwijl die betrekking, te Schokland en Katwijk aan Zee, alwaar de evenredigheid der aangetasten tot de bevolking dier beide plaatsen wel ongunstiger dan te Scheveningen zich heeft voorgedaan, voor Katwijk aan Zee was als 1 overleden op de 24, en voor Schokland als 1 op de 26.

Bij de mededeeling van deze opgaven worden de volgende belangrijke aanmerkingen gevoegd.

»Op geen der honderden van schepen, welke in de jaren 1831 en 1832 uit de havens in de Oostzee, Riga, Memel, Polangen, Koningsbergen, Danzig en andere meer, tijdens dat de cholera aldaar op het hevigst heerschte, naar herwaarts gestevend zijn, en aan onze inrigtingen de veertigdaagsche quarantaine uitgehouden hebben, is één enkel man der equipagien door die ziekte aangetast geworden.

»De cholera is in ons vaderland niet het eerst ingedrongen in die provincien welke door hare grootere nabijheid aan die Gewesten of Staten was, de cholera heerschte en hare verwoestingen aanrigtte, de verwachting konde aanbieden, van dezelve door overbrenging op te nemen, zoo als b. v. Zeeland en Noord Braband. — De visscher, die haar uit zee, van om den Noord, te Scheveningen het eerst, heeft gebragt, is volstrekt niet bewezen met eenige bodems, personen of goederen; die de cholera konden aanbrengen, in aanraking geweest te zijn.

»Geen der genees- of heelkundigen of bedienaars der godsdienst in het Rijk, welke, hetzij in bijzondere woningen, hetzij in de cholera hospitalen, aan die ziekte lijdenden verpleegd of bijgestaan hebben, zijn daardoor aangetast geworden. — Van de mannelijke en vrouwelijke oppassers in de hospitalen zijn slechts zeer enkele door de cholera aangetast geworden. Deze oppassers behoorden, gelijk ligt te begrijpen is, allen tot diezelfde klasse van individuen op welke, uit hoofde van hunnen misgunstigen maatschappelijken stand, en meerdere voorbeschiktheid door hunne levenswijze, de cholera het gemakkelijkst vat had; zij stonden dus ten deze volkomen daarmede gelijk.

»In zeer vele gemeenten eindelijk (en wel in niet minder dan *zeven en tachtig*), welke eene bevolking van bij en over de duizend zielen hebben, is niet meer dan *één enkele* lijder door de cholera aangetast geworden. In zeer vele andere heeft dit getal niet meer dan twee of drie bedragen.

»Ten slotte meenen wij niet onopgemerkt te mogen laten, welk eene ruime stof al het bovenstaande op nieuw opgelevert tot dankbaarheid daarvoor, dat de thans geweken plaag, naar evenredigheid van haren verwoestenden aard, en der vernielingen, welke wij haar elders hebben zien aanrigten, zich in ons vaderland over een zoo betrekkelijk gering gedeelte der bevolking van de meeste gemeenten, waar zij heerschte heeft uitgestrekt, en dat over het algemeen het aantal harer slagoffers in eene gunstiger verhouding tot dat der door haar aangetaste personen gestaan heeft."

MENGELINGEN.

STRUIKROOVERS IN DEN ROOMSCHEN STAAT: *MAZZOCCHI.*

De Italiaansche struikroovers zijn eene klasse van menschen, die onderling eene geregelde maatschappij uitmaken: zij dragen eene uniform of een zeker kostuum, hetwelk openlijk hun beroep aanduidt. Ongetwijfeld met inzigt om hun handwerk te veredelen, trachten zij voor het oog van het gemeen, zich een militair voorkomen te geven. De altijd rijke kleedij dezer bandieten is schier altijd schilderachtig fraai. Gewoonlijk dragen zij geborduurde broeken; hunne borst is overdekt met medailles en reliquiën. Hunne breedgerande hoeden zijn versierd met veelverwige linten. Hun hoofdhaar is onder zijden netten zamengevat, en eene soort van laken- of lederen sandalen door middel van zeer buigzame riemen rondom hunne beenen vast gebonden, stellen hen in staat om met snelheid de gebergten te beklauteren en langs de rotsteilten te loopen. Een breede lederen of zijden gordel, bestoken met pistolen en dolken, eene karabijn met haren riem, voltooijen hunne uitrusting; en een groote mantel, achteloos over de schouders geworpen, dient om hen tegen stormweders te beschutten, en maakt ook hunne legerstede uit wanneer zij in de gebergten bivouacqueeren. Zij kennen alle moeijelijke plaatsen en hebben hunne schuilplaatsen in ontoegankelijke bosschen. »Verzekerd van de welwillendheid der ellendige »bewoners dezer streken, welke zij nimmer »verontrusten en welke zij somwijlen ver»rijken, worden deze roovers (zegt een »reiziger) in de dorpen en zelfs in sommige »grenssteden, waar zij hunnen buit gaan »verkoopen, als eene soort van *ongewettigde* »*helden* vereerd.

Tot die klasse van menschen behoort *Mazzocchi.* Deze struikroover was befaamd wegens zijne ligchaamsschoonheid, zijne vaardigheid en behendigheid, en wegens de door hem bedrevene feiten. De reizigers welke hij zelf, toen hij nog vrij was, eenigermate te gemeenzaam, had bezocht, kwamen op hunne beurt hem uit nieuwsgierigheid bezoeken toen hij in de ijzers zat. De Hertogin van Devonshire deed hem haar zijne lotgevallen verhalen, en, bekoord door zijne welsprekendheid en door de schoonheid van zijn gelaat, liet zij voor hem eene somme gelds achter, om hem zijne gevangenschap te verligten.

Mazzocchi was trotsch op zijne ligchaamsschoonheid. Op zekeren dag hield hij eenen jongen schilder aan, die, in zijne liefde tot de kunst, zich in de gebergten had verdwaald. Zijne schetsenportefeuille was zijn eenige schat; maar hij stond met zekeren Italiaanschen Prins in betrekking, en deze, zeide hij tot *Mazzocchi*, zoude ongetwijfeld zijn losgeld betalen. »Maak eerst mijn portret" zeide de roover. Toen het portret voltooid was, voegde hij er bij »schrijf aan uwen beschermheer, dat ik 500 Romeinsche kroonen voor uw losgeld moet hebben." De Prins deed antwoorden dat hij voor het oogenblik het gevraagde geld niet beschikbaar had; maar hij zond eene aanwijzing op welke het geld zoude worden uitbetaald aan een iegelijk die den schilder te Rome zoude terug brengen. »Wat duivel, kunnen wij met eenen wisselbrief uitvoeren? zeide *Mazzocchi*; ik moet goud of zilver hebben." *Mazzocchi* legde daarop den kunstenaar een blad papier voor, om op nieuw aan den prins te schrijven. Toen de schilder den brief had geëindigd, nam hij het papier om het digt te vouwen, doch op de keerzijde vond hij het portret hetwelk hij had geschetst. Gevoelig over de geringe achting, welke men zijn werk toedroeg, was hij op het punt het te verscheuren: »Houdt op, riep *Mazzocchi*, ik ben blijde dat deze schets naar Rome kunne gaan, zoodat de Prins die zien kunne; wanneer hij de schoonheid van mijn gelaat zal hebben leeren kennen, zal hij voor mij gunstiger worden gezind." De brief werd naar Rome opgezonden, en de ijdelheid deed dus *Mazzocchi* het gevaar van zijn signalement uit te leveren over het hoofd zien.

Men verhaalt ook, dat hij, gedurende eenen stormachtigen nacht, onder aanhoudende, telkens zich hervattende stortregens, in eene rotsengte der Appenijen in hinderlaag liggende, een reiziger te paard voorbij zag komen! — »Zet af, de beurs of het leven!" roept *Mazzocchi* hem toe. »Helaas, Signor, ik heb niet veel," en de reiziger biedt hem een Romeinschen kroon aan. »Foei!" roept de struikroover uit, »meent gij dat een man als ik in zulk een weder op zulk eene plaats gekomen zij, voor zulk eene beuzeling? Houd die kroon en neem deze gouden sequin van mij aan; ik geef hem u, om uwe reis te vervorderen; maar, ik waarschuw u, indien gij bij uwen terugkeer de beurs niet beter gespekt hebt, sla ik je dood! »De reiziger, zegt men, keerde echter langs eenen anderen weg naar huis.

Toen *Mazzocchi* uit zijne gevangenis was ontsnapt, verzocht hij zekeren Italiaanschen Prins die zijne ontvlugting had begunstigd, hem zijnen dank te mogen komen betuigen. De Prins stelde er eene aardigheid in, om van *Mazzocchi's* onthaal eene soort van feestviering te maken; hij noodigde groot gezelschap ten zijnent. De befaamde roover verhaalde de lotgevallen van zijn leven; men betreurde de afdwalingen zijner jeugd; men bewonderde zijne stoutmoedigheid; men roemde zijne welsprekendheid; men stond hem vervolgens toe, zich in de spelen van den avond te mengen. Allen waren verrukt, zoo, zonder gevaar, den man te hebben van nabij gezien, voor wien de Roomsche Staten hadden gesidderd . . . . Des anderen daags bespeurdde men dat 's Prinsen paleis van de schoonste antieke vazen was beroofd; en meer dan ééne Romeinsche dame had juwelen en sieradiën te betreuren, welke de *held* behendiglijk had gestolen. *Mazzocchi* had eene zoo verleidelijke gelegenheid niet kunnen weerstaan, en door eene onoverkomelijke zucht gedreven tot het *eerlijk* handwerk hetwelk hij van zijne jeugd af aan had uitgeoefend, spoedde hij zich naar de gebergten, die het tooneel zijner eerste wapenfeiten waren, en zijne oude makkers weêr gevonden hebbende, verhaalde hij hen, als tot verhooging zijner regten op hunne vriendschap en vertrouwen, de groote avondpartij van den Prins. Maar een *oude rot* van een roover, de *Rutile* der fabel, oordeelende dat de lucht der gevangenis de getrouwheid doodt, en dat een roover niet zonden doel bij een groot heer wordt toegelaten, meende in *Mazzocchi* niet meer dan eenen verrader te moeten zien, en als een *waar Romein*, offerde hij hem aan deze verdenking op.

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRÉ.